

- Παράβαση του άρθρου 2 του κανονισμού 1258/1999, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση το εφαρμόζει εσφαλμένως στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεδομένης της ανεπάρκειας των παρατυπιών που διαπίστωσε η Επιτροπή.
- Παράβαση των διατάξεων του άρθρου 2 του ίδιου κανονισμού, καθώς και των διατάξεων των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των οικονομικών συνεπειών κατά την κατάρτιση της απόφασης σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, Τμήμα εγγυήσεων.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 158 της 8.7.1995, σ. 6).
- (²) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΛΛ. ειδ. έκδ.: 03/005, σ. 93).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103).

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Μαρτίου 2008 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 14 Δεκεμβρίου 2007 στην υπόθεση F-21/07, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-114/08 P)

(2008/C 107/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase (Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντιδικός στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

εν πάσει περιπτώσει,

- να αναιρεθεί *in toto* και χωρίς καμία εξαίρεση η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη,
- να αναγνωρισθεί ότι η αγωγή του αναιρεσείοντος ασκήθηκε *intra dies*,
- να αναγνωρισθεί ότι η πρωτοδίκως ασκηθείσα αγωγή του ήταν καθ' όλα παραδεκτή,

κατά κύριο λόγο:

- να γίνει δεκτό *in toto* και χωρίς οποιαδήποτε εξαίρεση το *restitutum*, όπως αυτό περιλαμβάνεται στην πρωτοδίκως ασκηθείσα αγωγή,
- να καταδικασθεί η αναιρεσιβαλλόμενη σε όλα τα δικαστικά έξοδα που ο ίδιος υπέστη και είναι συναφή τόσο με την εκδίκαση της υποθέσεως σε πρώτο βαθμό όσο και κατ' αναίρεση,

ή, επικουρικός:

- να παραπεμφθεί η υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπό διαφορετική σύνθεση, προκειμένου να εξετάσει εκ νέου την ουσία.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναίρεσης:

1. Παντελής έλλειψη αιτιολογήσεως στα πλαίσια συγχύσεως μεταξύ της εννοίας περί επελεύσεως γεγονότος γενεσιουργού της ζημίας, όπως παρατίθεται στο άρθρο 288 (πρώην άρθρο 215) της Συνθήκης ΕΚ και της εννοίας της ζημίας.
2. Παράβαση του άρθρου 288 της Συνθήκης ΕΚ, του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, του άρθρου 90 της Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Κανονισμός) των αρχών περί ασφαλείας δικαίου, περί του δικαιώματος για ένδικη προστασία και δίκαιη δίκη.
3. Πεπλανημένη, ψευδής και στερούμενη λογικής ερμηνεία και εφαρμογή των εννοιών της ημερομηνίας αφετηρίας ή της *dies a quo* για τον προσδιορισμό της εύλογης προθεσμίας προς άσκηση προσφυγής ή αγωγής δυνάμει του άρθρου 288 της Συνθήκης ΕΚ.
4. Παντελής έλλειψη αιτιολογήσεως, αλλά και μη διεξαγωγή αποδεικτικής διαδικασίας, καθώς και παράβαση του άρθρου 90 του Κανονισμού και των συναφών γενικών αρχών του δικαίου κατά την ερμηνεία της παραγραφής του δικαιώματος ασκήσεως αγωγής ή προσφυγής δυνάμει του άρθρου 288 της Συνθήκης ΕΚ.
5. Παντελής έλλειψη αιτιολογήσεως επί της ουσίας όσον αφορά την εκπρόθεσμη άσκηση της αγωγής δυνάμει του άρθρου 288 της Συνθήκης ΕΚ εκ μέρους του αναιρεσείοντος/ενάγοντος.
6. Παράβαση των άρθρων 235 και 288 της Συνθήκης ΕΚ, όσον αφορά την αρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή στα πλαίσια αγωγής περί καταβολής αποζημιώσεως και ανατιολόγητη, αυθαίρετη και στερούμενη λογικής απόκλιση από τη σχετική νομολογία.
7. Προσβολή των κανόνων περί δίκαιης δίκης, με ειδική αναφορά σε όσους προβλέπει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.